

Men som sagt, er der også andre aspekter af mere praktisk art. Selv om vi selvfølgelig her i Folketinget ikke bør stoppe op ved praktiske problemer, bør vi dog være realistiske og se i øjnene, at det i dag er meget nemt at få fat i film. Hvis vi erkender dette, må vi konkludere, at en mærkning og censur, som den foregår i dag, kan have lige præcis den modsatte effekt af det, vi ønsker. Det vil sige, at børn under 16 år netop går efter de film, der er mærket som uegnet for børn på deres alder, og der er jo ingen grund til at skyde sig selv i foden på den måde.

Det Konservative Folkeparti ønsker derfor at indgå i en fornyet dialog med alle parter på området for at finde ud af, hvad der netop nu er den mest hensigtsmæssige løsning. Det er ikke mere end et par måneder siden, vi havde spørgsmålet om mærkning til debat, som kulturministeren også var inde på, men vi må samtidig erkende, at dette område jo er inde i en rivende udvikling, jf. allersenest de nye tilbud på Internettet.

Derfor foreslår vi fra konservativ side, at man under udvalgsarbejdet kigger nærmere på, hvordan man kan inddrage branchen i det, man her i forslaget kalder et positivt anbefalingspanel. Vi er ikke i tvivl om, at det vil være i branchens egen interesse, at børn på 8 år ikke lige pludselig sidder og ser vældig voldsomme voldsfilm.

Lad mig til sidst slå fast med syvtommersøm: Efter Det Konservative Folkepartis opfattelse er og bliver det forældrenes opgave at opdrage børnene. Vi har set en række forslag, som har forsøgt at begrænse forældrenes frihed til at opdrage dem: man vil fjerne revselsesretten, man vil fjerne børnearbejde osv., men det er vigtigt, at vi ikke fortsætter denne tendens, at staten overtager forældrenes rolle.

I Det Konservative Folkeparti har vi tillid til voksne menneskers ansvarlighed, især når det er deres egne børn, det gælder. Vi politikere bør i vid udstrækning og så meget som muligt afholde os fra at regulere inden for hjemmets fire vægge.

Margrete Auken (SF):

Jeg tror, jeg deler ministerens opfattelse af, at vi har en meget liberal filmlovgivning i Danmark, at vi ikke har voksencensur, men, vil jeg godt føje til, hvis man skal bruge menneskerettighedskonventionerne – det er også lidt til hr. Brian Mikkelsen – er der altså også noget, der hedder børnekonventionen, og den pålægger

altså de voksne et ansvar for at beskytte børn. Det vil sige, at man godt er klar over, at børn og voksne ikke bare sådan slet og ret kan ligestilles. Det ville være et overgreb mod børnene, hvis man gjorde det. Så kan hr. Brian Mikkelsen sige, at det må man da alt sammen overlade til forældrene, men det er så det, vi har børnekonventionen til at sige, at man ikke må. Der er en række bestemmelser i den, som Danmark har tiltrådt, der pålægger de voksne ansvar for børnene, og det er altså det ansvar, som vi snakker igennem i denne sammenhæng. Derfor kunne SF ikke drømme om at gå ind for at afskaffe censuren for i hvert tilfælde de små børn.

Vi vil meget gerne have en måske bedre regulering og bedre vejledninger for de større børn, hvis det giver mening at have det.

Jeg havde egentlig regnet med, at ministeren kunne sige lidt om, at der er et arbejde i gang med det, for så vidt jeg kan se af tidligere forhandlinger, har man talt om, at der skal kigges på de her ting, og det er der mig bekendt ikke blevet, men det kan jeg have uret i.

Jeg synes altså, man skal passe på, at man ikke kommer til at overdrive forældrenes muligheder for at være efter deres børn hele tiden. Hvis man som jeg har haft børn i den alder, som det drejer sig om, ved man, at éns muligheder for at påvirke er gode, hvad holdningerne angår, men at de ikke nødvendigvis er særlig gode, hvad opsynet angår, idet børn i den alder er meget selvstændige, og det er også i orden, men man må også være klar over, at selv om man ikke tillader det i hjemmet, er der mange andre steder, hvor børnene kan komme alene.

Desuden er der ifølge børnekonventionen nogle krav om, at vi skal tage hånd om de børn, vi har ansvar for, og nogle bestemmelser, som vi ikke må overtræde. Og det er noget plat at sammenligne 8-10-årige med voksne, for de er ikke voksne, heller ikke ifølge børnekonventionens bestemmelser. Det bliver man ifølge børnekonventionens bestemmelser først, når man er 18 år. Men vi har jo ikke sagt, at censurgrænsen skal sættes op til 18 år, og det er ikke det, jeg står og siger nu. Jeg ville bare sige, at vi altså har nogle regler dér, som hører med til et godt og ansvarligt samfund.

Personlig vil jeg gerne være med til at kigge på 16-års-grænsen og på andre ting, og jeg tror såmænd også, jeg kan få mit parti med til det, men vi vil under ingen omstændigheder ophæve mærkningen af videoerne – det er jo en